

En frierhistorie.

Det var en gang en gutt som skulde ut og fri. Blandt andre steder kom han også til en gård der folkene satt i bare armo'a; men da fri-

eren kom, vilde de saktens synes velstående, det kan en nok vite. — Mannen hadde fått et nytt erme i trøia si. «Sitt ned!» sa han til frieren. «Men det er da så støvete allesteds!» og så gikk han og gnidde og tørket på benker og border

med det nye ermet sitt; den andre armen holdt han på ryggen.

Konen hadde fått en ny sko. Med den gikk hun og spente og sparket på allting, krakker og stoler; «her ligger så mye i veien, det er så uryddig her!» sa hun.

Så ropte de på datteren, at hun skulde komme og rydde op. Hun hadde fått ny lue; derfor satte hun hodet inn gjennom døra og nikket hit og dit. «Jeg kan da ikke være allesteds, jeg heller!» sa hun.

Å jo, det var velstandsfolk frieren hadde kommet til der.